

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЕЖИ

Н. п. Филиповъ — (Falko Perigrinus)

Светиня

Стъмни се съвсемъ, когато излѣзнахъ на Стражевъ камъкъ и приседнахъ на каменната фигура да отпочина и следъ това да продължа къмъ хана въ клисурата, гдето мислѣхъ да пренощувамъ.

Времето бѣ топло и много тихо. Никакъвъ вѣтрець не подухваше. Нощниятъ сдрачъ се бѣ спусналъ и приспалъ въ първия дълбокъ сънъ отмалѣлата въ знойния день гора. Кучешки лай нарушаваше отъ време на време дълбокото мълчание, а изъ далечнитѣ поляни и долове блещукаха въ нощта овчарски огньове, като заблудени звезди, паднали сякашъ отъ звездното небо.

— Ехъ, да имамъ другаръ, бихъ легналъ тукъ подъ нѣкой храсть да се налюбювамъ на това чудно небе!

Говорейки си това, веднага се досѣтихъ за Хаджи Кантонера, чийто лагеръ е нѣкъде тждѣва,

Портретъ на писателя

но не го знаехъ точно где е.

Този Хаджи Кантонеръ — така го зовѣха околнитѣ селяни — прекарваше зимата въ ханчето, а следъ Гер-